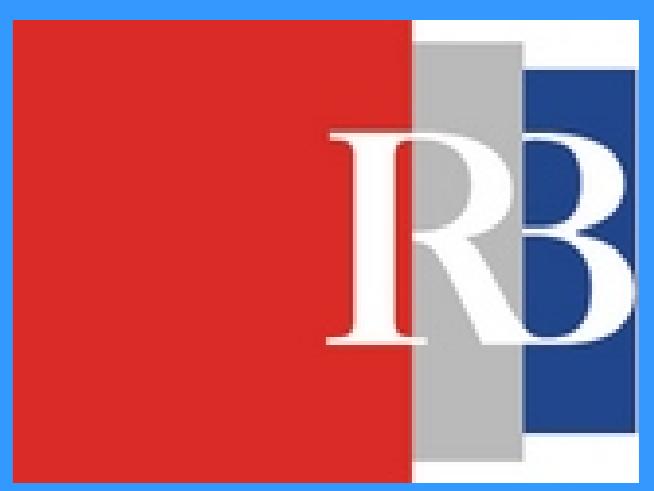

RAZVOJ BIOMARKERA KOD MEDITERANSKE DAGNJE *Mytilus galloprovincialis* ZA PROCJENU ANTROPOGENOG UTJECAJA NA MORSKI EKOSUSTAV

MORE IS MORE

¹ Institut Ruđer Bošković, Centar za istraživanje mora, Laboratorij za morskou molekularnu biologiju, G. Paliaga 5, 52210 Rovinj
² Sveučilište Jurja Dobrile u Puli, Sveučilišni preddiplomski studij Znanost o moru, Preradovićeva 1, 52100 Pula

UVOD:

Prisutnost zagadživala u moru kod organizama izaziva promjene na molekularnoj i staničnoj razini te se u takvim stresnim uvjetima inducira ekspresija i aktivnost gena kao što su feritin i geni obitelji p53. Opis i analiza navedenih gena te bolje poznavanje njihove ekspresije kod mediteranske dagnje *Mytilus galloprovincialis* prvi su koraci u razvoju i primjeni ovih gena kao korisnih biomarkera za procjenu antropogenog utjecaja na morski ekosustav.

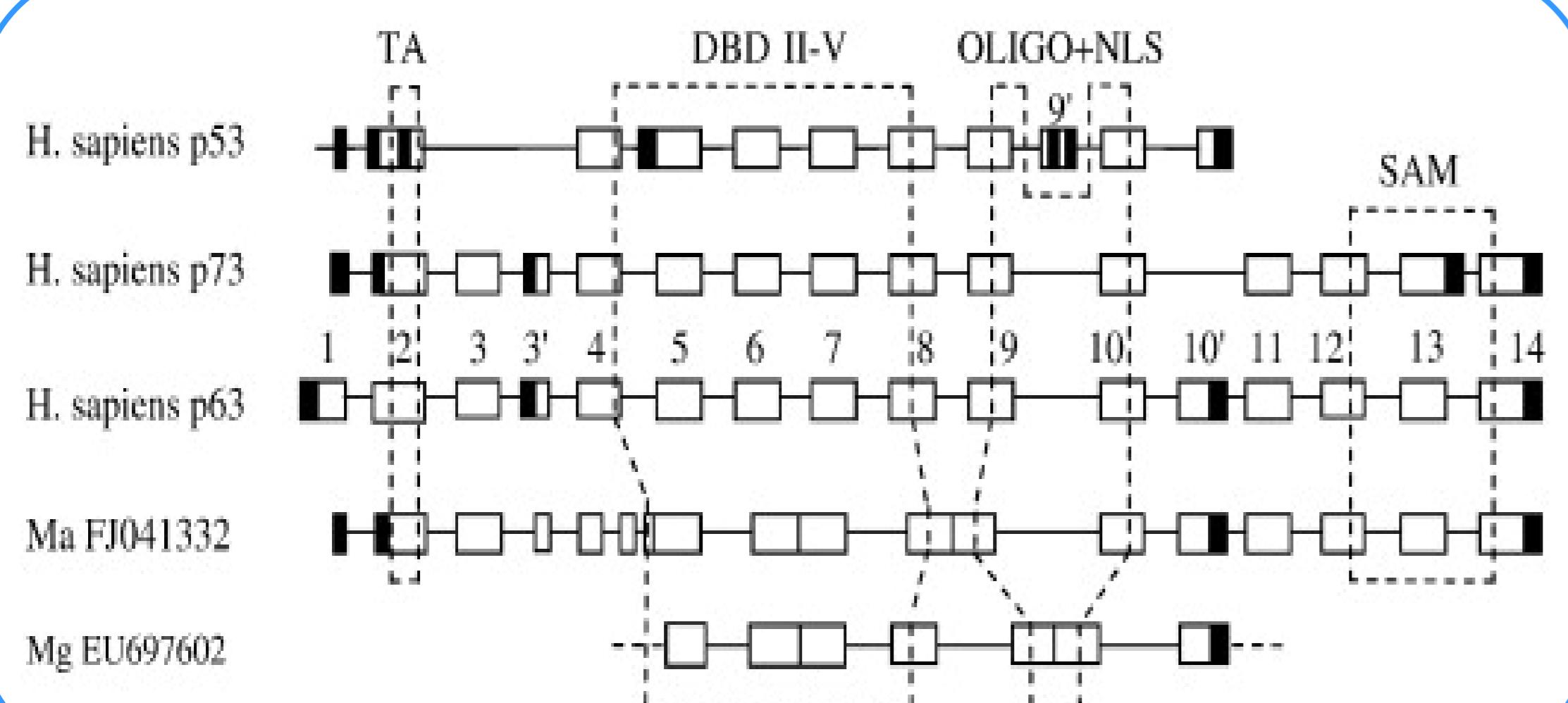

METODE:

- uzorkovanje mediteranske dagnje i izolacija ciljnih tkiva
- ekstrakcija RNA i DNA
- reverzna transkripcija mRNA
- lančana reakcija polimerazom (PCR)
- kloniranje produkata PCR-a
- određivanje slijeda nukleotida u molekuli DNA
- western analiza

REZULTATI I RASPRAVA:

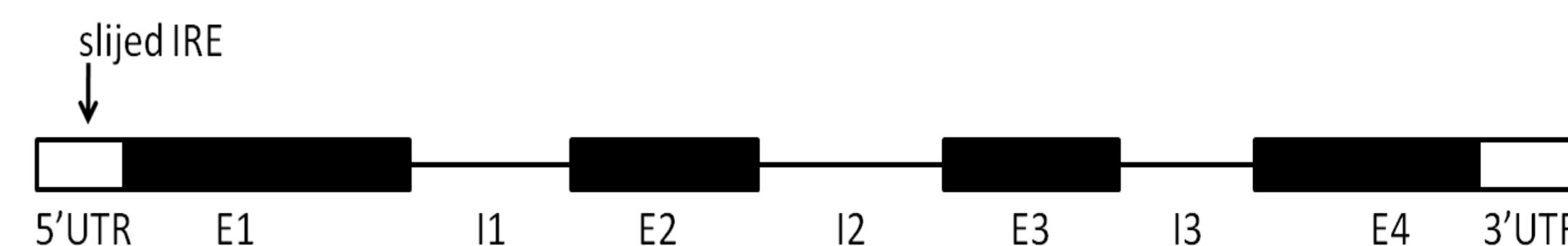
STRUKTURA GENA

Slika 1. Shematski prikaz sravnjenja gena obitelji p53 kod vrste *Homo sapiens*, *Mya arenaria* i *Mytilus galloprovincialis*. Egzoni su prikazani pravokutnicima (crni pravokutnici odgovaraju netranslatiranim područjima), horizontalne linije označavaju introne. Isprekidanim linijama obuhvaćene su funkcionalne domene: transaktivacijska (TA), DNA vezna (DBD), oligomerizacijska (OLIGO), domena sa sterilnim α-motivom (SAM) (Šifanić i sur., 2009).

Geni obitelji p53 imaju ključnu ulogu u kontroli staničnog ciklusa. Beskralješnjaci imaju samo jedan- i shodišni gen obitelji p53 koji pokazuje najveću sličnost s *p63* genom kralješnjaka. Feritin je multifunkcionalni protein koji je zbog svoje važnosti sveprisutan od arhebakterija, eubakterija, biljaka do životinja. Ideničnost slijedova feritinskog gena pojedinih organizama je svega 15 %, no trodimenzionalna struktura proteina strogo je konzervirana. Variabilni nukleotidni slijed konzerviran je na mjestima važnim za funkciju enzima: feroooksidazni centar kao i slijed IRE.

A

B

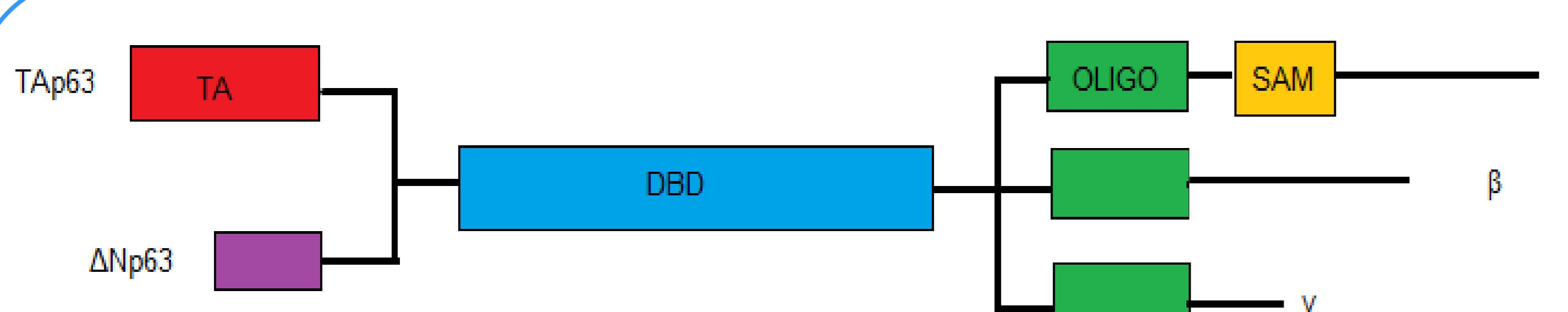
	10	20
Mytilus galloprovincialis	TGTAGCTGGGT CAG TGAAC GT CCGGCA	
Meretrix meretrix	TCTTCCTGGGT CAG TGAAC GT CCGGCA	
Pinctada fucata	GCTTCCTGGGT CAG TGAAC GT CCGGCA	
Crassostrea gigas GF1	TCTTGCTGGGT CAG TGAAC GT CCGGACA	
Crassostrea gigas GF2	TTTTCCTGGGT CAG TGAAC GT CCGGACG	
Lymnaea stagnalis	TCTAGCTGGGT CAG TGAAC GT CAGACA	
Drosophila melanogaster	GCCTTCTGGGG CAG TGT GGT AAAGGCA	
Asterias forbesii	TTGTCCTGGT CAG TGAAC GT CCAAGC	
Gallus gallus	TCCCTGGTCAA CAG TGC TTGG CCGAAC	
Homo sapiens	TCCCTCTCAA CAG TGC TTGG CCGAAC	

Slika 2. (A) Shematski prikaz strukture feritinskog gena kod životinja. Egzoni su prikazani pravokutnicima (E1, E2, E3, E4), horizontalne linije predstavljaju introne (I1, I2, I3). Bijeli pravokutnici predstavljaju 5' i 3' netranslatirana područja (5'UTR, 3'UTR) (Proudhon i sur., 1996). (B) Stroga konzerviranost slijeda IRE (vezno mjesto za protein IRP-iron response protein) u 5'UTR (Wang i sur., 2009).

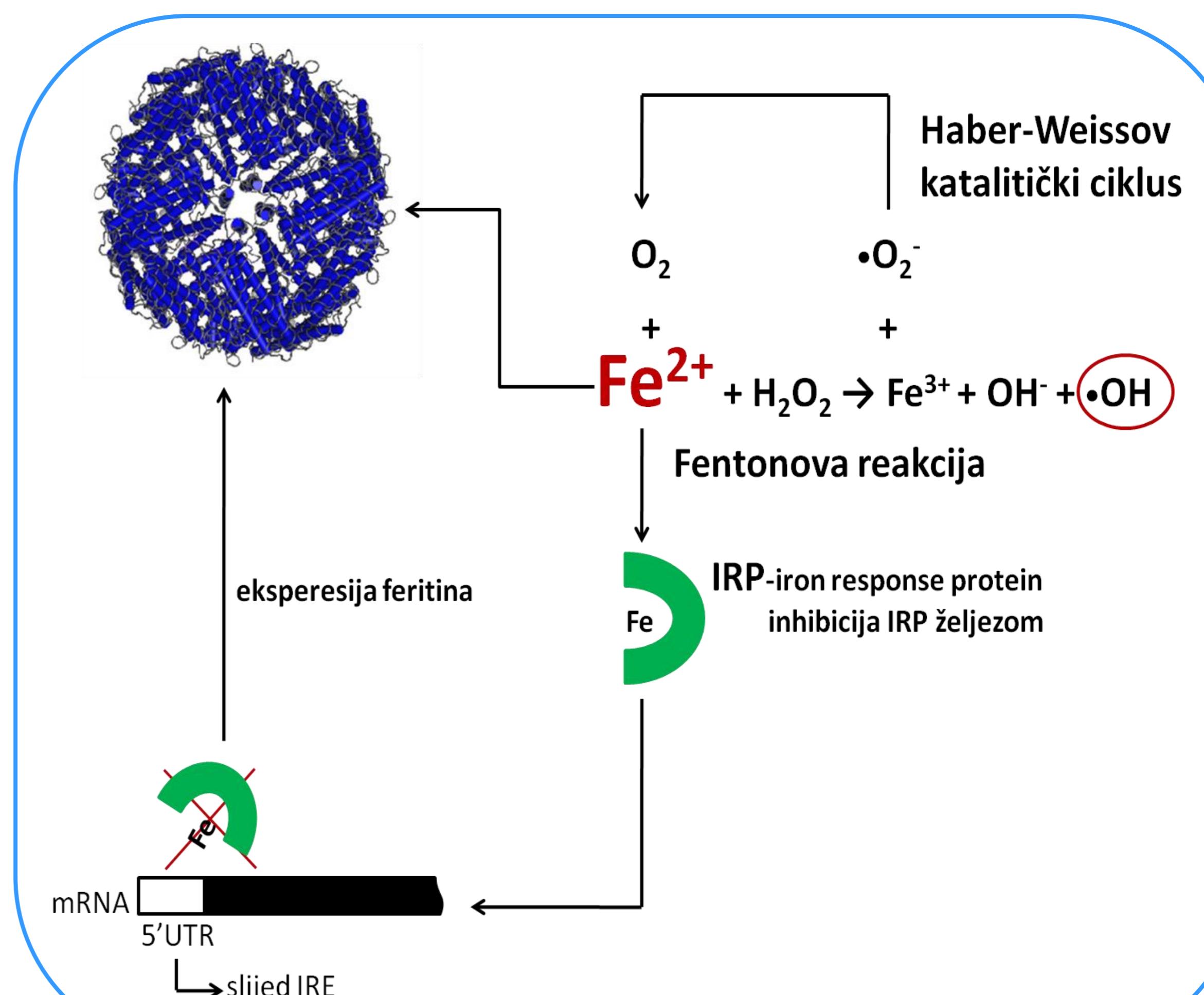
FUNKCIJA GENA

Gen *p63* kod kralješnjaka eksprimira najmanje šest različitih mRNA, odnosno proteinskih izoformi koje po dosadašnjim spoznajama očekujemo i kod dagnje. Značajna funkcija gena *p63* je "kontrola stanja" staničnog genoma te se u uvjetima koji dovode do oštećenja DNA mijenja ekspresija proteinskih izoformi i njihovi relativni odnosi čija se detekcija može koristiti kao potencijalni biomarker genotoksičnog stresa.

Feritin pohranom željeza u Fe^{3+} obliku onemogućava njegovo katalitičko djelovanje u Fentonovoj reakciji stvaranja radikala. Razine ekspresije feritina mogu se koristiti kao potencijalni biomarker oksidativnog stresa.

Slika 3. Shematski prikaz proteinskih izoformi gena p63 koje nastaju inicijacijom transkripcije s dva različita promtorska mesta (TAp63 i Δp63) i alternativnim izrezivanjem mRNA (α, β, γ) te detekcija različitih proteinskih izoformi specifičnim protutijelom na TA domenu western analizom nakon izloženosti TBT-u koncentracija 100 µg/l (A) i 33 µg/l (B).

Slika 4. Mehanizam antioksidacijskog djelovanja feritina se temelji na skladištenju željeznih iona kako bi se onemogućilo katalitičko djelovanje Fe^{2+} u Fentonovoj reakciji kojom nastaje hidroksilni radikal ($\cdot\text{OH}$). Fe^{2+} se regenerira u Haber-Weissovom ciklusu. Visoke koncentracije željeznih iona inhibiraju vezanje proteina IRP (iron response protein) na IRE slijed u 5'UTR području što omogućava translaciju feritinske mRNA.

LITERATURA:

1. Hintze K.J. i Theil, E.C. 2005. DBBegley, G. S., Steele, M. E., Walker, C. W., Stephens, R. E., Reinisch, C. L. A new invertebrate member of the p53 gene family is developmentally expressed and responds to polychlorinated biphenyls. Environ. Health Perspect.
2. Levin A., Moore G.R., Le Brun N.E. 2005. Formation of protein-coated iron minerals. Dalton Transactions, 3597-3610.
3. Murray-Zmijewski, F., Lane, D. P., Bourdon, J.-C. p53/p63/p73 isoforms: an orchestra of isoforms to harmonize cell differentiation and response to stress. Cell Death Differ. 2006, 13, 962 – 972.
4. Proudhon, D., Wei, J., Briat, J.-F., Theil, E.C. 1996. Feritin gene organization: differences between plants and animals suggest possible kingdom-specific selective constraints. Journal of Molecular Evolution 42, 325-336.
5. Šifanić, M., Mićić, M., Ramsak, A., Blašković, S., Ruso, A., Zahn, R.K., Batel, R. 2009. p63 in *Mytilus galloprovincialis* and p53 family members in the phylum Mollusca. Comp. Biochem. Evol. Part B 154, 264-273.
6. NA and mRNA elements with complementary responses to hemin, antioxidant inducers, and iron control ferritin-L expression. PNAS 102, 15048-15052.
7. Jessen-Eller, K., Kreiling, J.A., Yang, A., Kaghad, M., Caput, D., McKeon, F. On the shoulders of giants: p63, p73 and the rise of p53. Trends Genet. 2002, 18, 90-95.
8. Wang X., Liu B., Xiang J. 2009. Cloning, characterization and expression of ferritin subunit from clam *Meretrix meretrix* in different larval stages. Comparative Biochemistry and Physiology 154, 12-16.

ZAHVALA:

Najljepše se zahvaljujemo voditelju laboratorija dr.sc., Renatu Batelu na podršci, mentorima dr.sc. Bojanu Hameru i dr.sc. Mauru Šifaniću na korisnim savjetima i strpljenju te organizatorima na razumijevanju pri prekoračenju dogovorenih rokova. ☺

